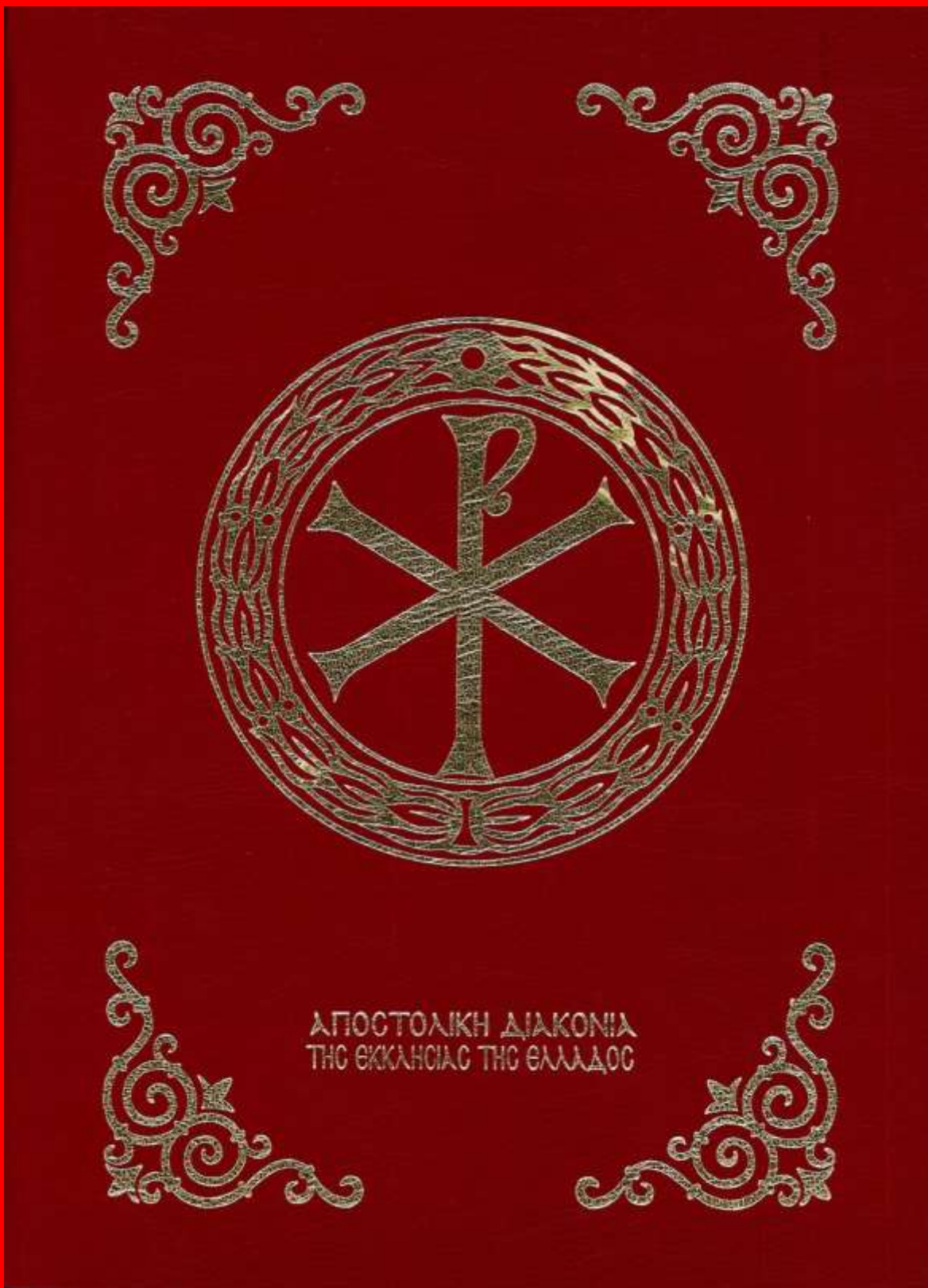


TEZAU LITURGIC
25 AUGUST

SLUJBA
SF. APOSTOL
TIT
AL CRETEI



ATENA, 2010



25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΙΤΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ίσιῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁ θεῖος Μαθητῆς Σου Χριστέ, ὑμνεῖσθω Τίτος σήμερον, ἐγκωμίοις, ὁ βαστάσας ἐπὶ γῆς, στερρῶς τὸ ὄνομά Σου, καὶ κόσμῳ καταγγείλας, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς δόξης Σου.

Τοῦ Παύλου συνοδίτης πιστός, ἐγένου καὶ συνέκδημος, μάκαρ Τίτε, καταγγέλων τοῖς λαοῖς, Θεοῦ τὰ μεγαλεῖα, καὶ κόσμῳ ἀνατέλλων, Εὐαγγελίου τὴν λαμπρότητα.

Δοχεῖα ἀπειργάσω φωτός, ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν πλάνης, τῶν εἰδώλων τῇ νυκτί, καθεύδοντας ὃ Τίτε· διὸ ἐθαυμαστώθης, ὡς πνευματέμφορος Ἀπόστολος.

Ἡ Κρήτη σε γεραίνει αἰεὶ, αὐτῆς ὡς Πρωτεπίσκοπον, Πάτερ Τίτε, ἣν συντήρει ἀκλινῆ, τῆς πίστεως ἐν πέτρα, πρεσβείαις σου ἁγίαις, πρὸς τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τρόπαιον εὐσεβείας, ἐν Κρήτη ἀνέστησας, Ἀπόστολε ἔνδοξε Τίτε. Καθοπλισάμενος γὰρ νουνεχῶς, τοῦ Σταυροῦ τὴν ἀήττητον δύναμιν, τὴν

πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησας, καὶ ἐκ φάρυγγος τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀληθείας, ἀνθρώπων πλήθος μέγα ἐξήρπασας· ὅθεν σήμερον οἱ πιστοί, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦντες, τὸν διὰ σοῦ κηρυχθέντα δοξάζομεν Χριστόν, τὸν παρέχοντα τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγα ὡς ἀληθῶς, ἐδείχθης μάκαρ Τίτε, μεγάλα ἐκτελέσας, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ἐν κόσμῳ κατορθώματα.

Στ.: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Παύλου ὡς μαθητῆς, τοῖς ἔθνεσι τὸν λόγον, τῆς ἀληθείας Τίτε, κατήγγειλας καὶ ὤφθης, Ἀπόστολος θεόπνευστος.

Στ.: Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα

Κρήτην τῷ τοῦ Σταυροῦ, σημείῳ σημειώσας, αὐτὴν τῆς τῶν εἰδώλων, λατρείας παμμιάρου, ᾧ Τίτε ἠλευθέρωσας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἐνα Σε ἐν τρισίν, ὃ Κύριε προσώποις, ἐκήρυξεν
ἄνθρωποις, ὁ Τίτος ὁ θεόπνους, ὡς πάνσοφος
Ἀπόστολος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πρέσβευε τῷ ἐκ Σου, ἀσπόρως σαρκωθέντι,
Θεόνυμφε Μαρία, ἡμῖν ἵνα πταισμάτων, δωρήσῃται
τὴν ἄφεσιν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου· ὡς οὖν ταύτην ἐρρύσω, σκότους τῆς
ἀσεβείας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας
παμμακάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, ῥῦσαι παντὸς
πειρασμοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Τίτου Ἦχος δ' Ἦδωκας σημείωσιν

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἔθνων διετάραξας, καὶ γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκαθώρμισας, ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπέιληφας, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμπεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἄκτις συμπεπόρευσαι, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε, καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἔνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρραγῆς ὡς θεμέλιος, ἐν ἧ ἑστερέωτο, ὀρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος, ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἢ παράκλησις.

Ἔτερα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς.

Τίτος ὁ δοῦλος Θεοῦ τοῦ ἐν Τριάδι, Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐν τῇ Ἐῶα εὐρών, αὐτῷ πιστῶς

ἠκολούθησεν, ἕως εἰς Δύσιν, καὶ ὑπηρέτης Χριστοῦ ἐγένετο· θείαις δὲ ἐλλάμπεσι, πάντας ἐφώτισε, τῆς ἀθεΐας τὴν ζόφωσιν, καὶ τῶν εἰδώλων, πᾶσαν τὴν πλάνην κατεπολέμησεν· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς λαβὼν ἐκ Θεοῦ χάριν ἀφθονον, καὶ πρεσβεύει ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταλιπὼν σε ὁ Παῦλος ἐν τῇ Κρήτῃ, Τίτε ὡς ἐπίσκοπον καὶ ποιμενάρχην αὐτῆς, σοὶ διετάξατο ἔνδοξε, ἀναπληρῶσαι, ἐν Ἐκκλησίᾳ πάντα τὰ λείποντα· τότε νῆσον ἅπασαν, σὺ κατεφώτισας, τῆς εὐσεβείας τοῖς δόγμασι, καὶ πρεσβυτέρους, ἐν πάσῃ πόλει ἐχειροτόνησας· ὅθεν ἀξίως νῦν ἀγάλλεται, πᾶσα Κρήτῃ τιμῶσα τὴν μνήμην σου, καὶ θερμῶς ἰκετεῦει, τῇ πρεσβείᾳ σου φυλάττεσθαι.

Τῆς νήσου Κρήτης ὁ πατρῶν καὶ προστάτης, Χριστοῦ ἀρχιποίμενος ἀναδειχθεὶς μιμητῆς, τὴν τῶν ἔθνῶν διετάραξε, πολυθεΐαν, καὶ μίαν πίστιν Χριστοῦ ἐτράνωσε· δύσας δ' ὁ μακάριος, ἐν γῆ κατέλιπε, διδασκαλίας τὴν ἄδυτον, θείαν ἀκτῖναν, καὶ θείαν κάραν ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· ἦν εὐσεβάστως ἀσπαζόμεθα, ἀρυόμενοι πίστει ἰάματα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Τίτου Ἦχος πλ. β'

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου θεοκήρυκος, φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου· ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, Ἀπόστολε Τίτε,

εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ὃν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενου ταῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

*Πρὸς Τίτου Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. α', 1-5)*

Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν

Κρήτη, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην

*Πρὸς Τίτου Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. β', 1-8, 11-15)*

Τέκνον Τίτε, λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλόανδρους εἶναι, φιλοτέκνους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημηθῆται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν, περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν, λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῆ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ

ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

*Πρὸς Τίτου Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ', 4-7)*

Τέκνον Τίτε, ὅτε δὲ ἡ χρησιότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ᾧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Λιτή. Ἦχος α'.

Σὺ εἶ Τίτε, τὸ μέγα τῶν ἔργων Παύλου κατόρθωμα, τὸ καλὸν γεώργιον, τὸ περιώνυμον τῶν αὐτοῦ καυχημάτων καλλώπισμα, τὸ κράτιστον ἐκείνου πόνων συμπέρασμα. Σὺ νυμφαγωγὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἕδνα νυμφικά, καὶ φερνὴν αὐτῇ προικοφορήσας, τὰ Κρήτης γεννήματα. Σὺ τῆς ἐνεγκαμένης, ὁ πρῶτος ἀρχιποίμην καὶ πρόεδρος, μὴ παύση ἀπὸ νομῶν εἰς νομὰς εἰσάγων τε καὶ ἐξάγων, καὶ πρὸς τὴν νοητὴν τῶν θείων πόσιν, καθοδηγῶν τοὺς ἄρνas Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Σὺ Τίτε, ὁ καιόμενος λύχνος, καὶ ὑπὸ μοδίῳ κρύπτεσθαι μὴ δυνάμενος, ἀλλ' ἀφ' ὑψηλοῦ, τῇ

χρυσαιγεῖ λυχνία τῆς Ἐκκλησίας τίθεσθαι. Πρέσβευε τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, φωτίζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τίτε μακάριε Πάτερ, τὸ μέγα ταῆς Κρήτης καύχημα καὶ καλλώπισμα, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, καὶ τῆς ἄνω μυστολατρίας, καὶ τῶν θείων ὑφηγητὰ, δέχου παρ' ἡμῶν, οἷόν τι σειρήνιον μέλος, τὸν ἐφύμνιον λόγον, καὶ τρυαλίζειν ἐθελουσίως, φιλόστοργος ὢν, ἥδιστα παράλαβε σὸν οὔς, ἡμετέροις ὕμνοις, φίλα γὰρ πατράσι, τὰ τῶν τέκνων ψελλίσματα, καὶ σαῖς πατρικαῖς ἱκεσίαις, σῶζε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδου καὶ πάλιν συνάφει ἡμᾶς Τίτος, ὁ πρῶτος τῆς εἰδωλομανίας ἀντίπαλος, καὶ τῆς Χριστοῦ θεοσοφίας ὑπέρμαχος· ὁ κατὰ τῶν προσκυνούντων τοὺς λίθους, λίθος προσκόμματος κείμενος, καὶ τὸν εἰς κεφαλὴν γωνίας, τῆς Ἐκκλησίας λίθον, Χριστὸν αὐτοῖς ὑποθέμενος. Τίτος, τὸ θεόκτιστον τῆς Κρητῶν Ἐκκλησίας προπύργιον, ἡ ἀψευδῆς τῶν ἀδιστάκτως αὐτῷ προσιόντων ἀντίληψις, τὸ εὐπρεπὲς τῆς περὶ ἡμᾶς θείας κηδεμονίας προαύλιον, δι' οὗ τὴν ἀλήθειαν ἔγνωμεν, καὶ τὴν γνῶσιν ἐλάβομεν. Αὐτοῦ πρεσβείαις, σῶσον Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν
Χαίροις, τῶν Ἀποστόλων λαμπάς, φωταγωγὸς τῆς Ἐκκλησίας οὐράνιος, ὁ κῆρυξ ὁ ῥητορεύσας, τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, τῆς οἰκονομίας τὸ μυστήριον, ἡ γλῶσσα ἡ εὖσημος, ταῆς τοῦ Λόγου κενώσεως, ἡ ἐν δυνάμει, Παρακλήτου τρανώσασα, ἐν τοῖς Ἕθνεσιν, εὐσεβείας τὸ κήρυγμα, πρόβολος ὁ θεόπνευστος, δογμάτων τῆς πίστεως, εἰδωλικὴν μάκαρ Τίτε, ὁ καταισχύνας θρασύτητα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Χαίροις, θεοειδῆς ἀληθῶς, μυσταγωγὸς Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, συνέκδημος ὁ θεόπνους, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, καὶ αὐτοῦ ἐν πᾶσιν ἀφομοίωμα· ὁ πλάνης φρυάγματα, ἐπιλάμπει τῶν λόγων σου, κατεδαφίσας, καὶ τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, τῶν θαυμάτων σου, θριαμβεύσας τῇ χάριτι· ἔδρα τε ἡ ἀκρότομος, καὶ πέτρα τῆς πίστεως, θεοσοφίας ἐν Κρήτη, Τίτε ὁ πρῶτος ὑπέρμαχος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα

Χαίροις, τῆς Κρητονήσου φωστήρ, θεῖος ἀρχίθρονος ποιμὴν τε καὶ πρόεδρος, διδάσκαλος θεηγόρος, καὶ ὁδηγὸς πρὸς Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα Τίτε θεοφόρητε· φωνῇ γὰρ ὑπήκοος, τῇ τοῦ Παύλου γενόμενος, αὐτῇ ἐπέστης, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολος, ὑφηγούμενος, τὸ

σωτήριον κήρυγμα· ὅθεν αὐτὴν ἀνέδειξας, τῆς πίστεως ἄρουραν, καρπογονοῦσαν Ἁγίων, πληθὺν ἀειμυριάριθμον· μεθ' ὧν ἐκδυσώπει, τὴν Τριάδα ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡμφιεσμένος τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, υιοθεσίαν αἰώνιον ἐκομίσω, φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν οὐράνιον, τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Κρήτῃ Ἀπόστολε. Τοῦ σκεύους γὰρ τῆς ἐκλογῆς, συνοδοιπόρος καὶ κοινωνὸς γενόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν νῆσον ἀπεστάλης, εὐαγγελιζόμενος τοῦ Σωτῆρος τὴν κένωσιν, καὶ νεουργῶν τῷ λόγῳ καρδίας, παλαιωθείσας τῇ τῶν εἰδώλων φθορᾷ, ἐκ κακίας πρὸς θεϊαν ἐπίγνωσιν· ἱερουργήσας δὲ τὰ θεῖα Μυστήρια, καὶ κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους καταστήσας, καὶ τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσας, τὴν διακονίαν σου ἐπληροφόρησας καλῶς, ἀνθ' ἧς ἐν τοῖς ὑπίστοις, ἐν μετοχῇ ἐγένου τοῦ Κυρίου σου· ὅθεν μακάριε Τίτε, Αὐτὸν ἐκτενῶς καθικέτευε, τὴν λαχοῦσάν σοι μερίδα διασώζεσθαι, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος καὶ μαθητὴς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν

λόγων σου· ὡς οὖν ταύτην ἐρρύσω, σκότους τῆς ἀσεβείας, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, ῥῦσαι παντὸς πειρασμοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφου Σου Σωτήρ.

Ἐν πίστει ἀληθεῖ, τέκνον γνήσιον ὄφθης, Ἐθνῶν τοῦ εὐκλεοῦς, Ἀποστόλου ὃ Τίτε, καὶ τούτῳ ὡς γενόμενος, κατὰ πάντα ὑπήκοος, διηκόνησας, Εὐαγγελίου τῷ λόγῳ, καὶ ὡς ἄγγελος, ἐν Κρήτῃ ὄφθης εἰρήνης, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων, Παρθένε ἀγαθή, σαρκωθέντος ἀφράστως, τὸν λόγον ἐν τοῖς Ἐθνεσι, θεοσόφως ἐκήρυξεν, ὁ μακάριος, Αὐτοῦ Ἀπόστολος Τίτος· μεθ' οὗ πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν οἱ πίστει, τιμῶντες τὸν τόκον Σου.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.*

Μύστης γέγονας, Εὐαγγελίου, καὶ διδάσκαλος,
θεογνωσίας, ἐν τοῖς Ἔθνεσι θεία ἐν χάριτι, τοῦ
διδασκάλου σου Παύλου ἐπόμενος, ἐν ἀκριβείᾳ ταῖς
τρίβοις Ἀπόστολε· μεθ' οὗ πρέσβευε, ὦ Τίτε Κυρίῳ
πάντοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν χάριν σωτήριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θείου Πνεύματος, τῆ συνεργία, ἐσωμάτωσας,
Πατρὸς τὸν Λόγον, δίχα φυρμοῦ καὶ συγχύσεως
Δέσποινα, ὡς θεοπνεύστῳ ἐν γλώσση ἐκήρυξε, τῆ
οἰκουμένη ὁ Τίτος ὁ ἔνδοξος· ὅθεν πρέσβευε, ὡς
Μήτηρ Αὐτοῦ πανάχραντος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Περιπολεύσας τὸ ἐπίγειον πλάτος, ὡς
συνακόλουθος πιστότατος Παύλου, Ἐθνῶν τοῦ
θεοκήρυκος, ὦ Τίτε ἱερέ, παρ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος,
κατεστάθης ἐν Κρήτη, σαφηνίζων ἄριστα, εὐσεβείας
τὸν λόγον, καὶ ἐκδιδάσκαων ἅπαντας σαφῶς, τῆς
ἀσεβείας τῶν ἔργων ἀπέχεσθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οἰκονομίας τῆς φρικτῆς τοῦ Υἱοῦ Σου, μύστης
ἐγένετο σοφὸς ἐν τῇ Κρήτη, ὁ Τίτος ὁ Ἀπόστολος,
Παρθένε Μαριάμ· Παύλου γὰρ τὰ ῥήματα, ἐν καρδίᾳ
φυλάττων, πόνων οὐκ ἐφείσατο, καὶ κινδύνων μυρίων,

ἵνα κερδήσῃ πάντας ἐν Χριστῷ, τῷ διὰ Σοῦ σαρκωθέντι Θεόνυμφε.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἴκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.*

Στ.: *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν Αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερῶμα*

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τὸ α' Ἐωθινόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τας Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τίτε ἡ ἄψευστος γλῶσσα, ἡ παναρμόνιος λύρα τῶν οὐρανίων φωνῶν, ὁ τοῦ Εὐαγγελίου ἀροτήρ, Σταυρῷ ὡσπερ ἀρότρῳ, τὴν Κρήτην ἐγεώργησας. Παύλῳ γὰρ ὀλοτελῶς, ὑπήκοος γενόμενος, ἐν τῇ νήσῳ ἐπιστάς, τὰ λείποντα ἐπιδιώρθωσας, κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους ἐγκατέστησας, καὶ σαυτὸν ὑποτύπωσιν τελείαν, τῆς πίστεως τῶν ἔργων παρέστησας· διὸ πρέσβευε ἀεὶ ὑπὲρ αὐτῆς, τὴν ποιμήνην σου διασώζων, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Τίτου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς: *Παύλου μαθητὴν Τίτου ὑμνῷ προφρόνως.*

Ὁδὴ α' Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα, θεῖον Ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα, ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε αοίδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς, ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀμαρτίας, δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Ἐπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος, σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Θεοτοκίου

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης Θεόνυμφε, ὃν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

Ὁδὴ γ', Οὐκ ἐν σοφία

Οὐκ ἐν σοφία, μωραινούση αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδίωξας, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ἐλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνη θεία ἐκάθηρας, γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας μακάριε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοκίου

Ἀγιωτέραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως,
ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς σε εἰργάσατο· ὄθεν
σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Κάθισμα . *Τοῦ Ἁγίου Τίτου Ἦχος πλ. δ' Τὴν σοφίαν*

Ὡσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθεὶς, παναοίδιμε Τίτε
Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος
ἐλύσατε, ἐν τῇ Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδύσας μακάριε, διὰ
θανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, θείας ὡς ἀκτῖνας,
τοὺς σοὺς πόνους καὶ λόγους, ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι,
εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.

Δόξα. Καὶ νῦν ... Θεοτοκίου

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε Κόρη
καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε,
χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλουργόχροε,
τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία
πολύφωτε, χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ
πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε,
ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκῆνωμα, χαῖρε
ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε, χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
διάσωμα.

Ἦδὴ δ', Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Θησαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρυόμενος πάνσοφε,
πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας,

νεναρκωμένας καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας, διώκων ἀχλὺν παναοίδιμε.

Ἡ τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνελκύσειν, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἐπόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεηγόρε ἀπήλασας, τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη κατηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίου

Ἡ Ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος καὶ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν Πλαστουργὸν μακαρίζεται.

Ῥδὴ ε', Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἐθνῶν μάκαρ τὰς ψυχάς, τῷ νοσίμῳ ἅλατι, τῶν θείων λόγων σου, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπέικων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, Θεοκῆρυξ πανσεβάσμιε.

Ἴσουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρί, ἐκδιδάσκων οἷα σοφός, θεηγόρε ἔπεισας, τοὺς μετριόφρονας, τῶν εἰδώλων ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοκίου

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοί, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ῥδὴ ς', Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοβόλον μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκοτει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσας.

Ναμάτων, ζωηρῶν ὑπάρχων ἀνάπλεως, ρείθροις ἐνθέων δογμάτων, τοὺς χειμάρρους μάκαρ τῆς ἀγνωσίας, κατακλύζεις, καταρδεύων ἔθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίου

Ἕμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε· τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ Λόγον, ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

Κουτάκιον τοῦ Ἁγίου Τίτου Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοῦ Παύλου δειχθεῖς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος· ὅθεν πίσει προσπίπτων, σὲ

ίκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ίκεσίαις παράσξης μοι ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀκλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἔνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνήσαί σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως Ἀπόστολε. Μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου, Ἐπισκόπου Γορτόνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

*Ἔγω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτῳ βραχὺς ἄνθρωπος,
Τούτου τελευτῆν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.
Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτῃ.*

Ῥδὴ ζ' Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Μίαν θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτούς, πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακράζοντας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῆ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, μαθητὰ καὶ μυστολέκτα τῶν ἀπορρήτων.

Ὡς ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης, καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητής, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων ἔνδοξε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ Παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων Ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

Ῥδὴ η', Παῖδας εὐαγεῖς

Ῥανίσιν αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε' Ἀπόστολε· διὸ σε ὡς θεράποντα θεῖον, τοῦ παμβασιλέως, Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ὅλος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ θεῖαις ἠγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον, πᾶσι διετρέψας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῤυσάμενον, τοὺς πίσει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑφήλιον, θείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε, καὶ ἀμαυρώσας ἔντασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ῥομφαία ἢ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα Παρθένε νῦν μοι δίδωσι, Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσει κατανοούμενον, ὃν τρέμουσιν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ δοξολογοῦσι, βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὴ θ', Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ὅλην σου τὴν πρὸς τὸν Λυτρωτὴν ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν, ἔλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσι κηρύττων Ἀπόστολε· ὄθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια, ἀπελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος, φωστήρ ὁ διαυγῆς καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ὡς ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φρυκτωρίαῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὅλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, ἣν πίστει τοὺς τελούντας διάσωζε· Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίου

Σειρὰς τῶν παισμάτων μου Ἀγνή διάλυσον, μεσιτεία σου πανάμωμε· λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον, τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον, σῶσόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Τίτου.

Ἦχ. β' Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ ἡμῖν τοῖς τελούσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ παισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν βασιλείας.

Θεοτοκίου

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὃ Θεομητορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἰδοῦ τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον Ἀπόστολε, εἰδωλικὴν νουνεχῶς, ἀπορρίψας ἀσέβειαν, Παύλῳ ἐμαθήτευσας, τῷ Ἐθνῶν χριστοκήρυκι, καὶ ἀνεδείχθης ὡς πλήρης πίστεως, Εὐαγγελίου ἐργάτης δόκιμος, ζήλῳ νεάζοντι, καταγγείλας ἅπασιν Υἱὸν Θεοῦ, τὸν ἐνανθρωπήσαντα, Λόγον δι' ἔλεος.

Τίτε, θεόφρον Ἀπόστολε, λίαν ποθήσας Χριστόν, δι' ἡμᾶς τὸν πτωχεύσαντα, κόσμου τελεώτατα, ἐπελάθου τῶν σχέσεων, καὶ ὥσπερ τέκνον τοῦ Παύλου γνήσιον, αὐτοῦ τῶν θλίψεων ἐκοινώνησας, τὸ Εὐαγγέλιον, μάκαρ ὃ πεπίστευσαι διακονῶν, σὺν αὐτῷ ἐν Πνεύματι, πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι.

Τίτε, θεόφρον Ἀπόστολε, Παύλου ἀγίαις χερσὶ, Παρακλήτου ἐν χάριτι, ἐν τῇ Κρήτῃ πρῶτιστος, κατεστάθης ἐπίσκοπος, Χριστοῦ κηρύττων τρανῶς τὴν σάρκωσιν, ἐχθροῦ ἐκτρίβων ἅπασαν πλάνησιν, πᾶσι τὰ πάντα τε, ἀληθῶς γενόμενος ἵνα Θεῷ, προσαγάγῃς ἅπαντας, θεομακάριστε.

Τίτε, θεόφρον Ἀπόστολε, τὸν ζωηφόρον Σταυρόν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαγόμενος, δύναμιν ἀήττητον, καὶ ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ἐν Κρήτῃ νίκης τρόπαιον ἄφθιτον, κατὰ τὴν εἰδώλων τῆς πλάνης ἔστησας, καὶ ἀναδέδειξαι, στρατηγὸς τῆς πίστεως περιφανής, δόξης ἐμφορούμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι σήμερον, τὰ συστήματα τῶν εὐσεβῶν συγκαλεῖται, τοῦ Ἀποστόλου ἡ ὑπέρκαλλος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν ἀδελφοί, ἐν εὐφροσύνῃ τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἐπιτελέσωμεν ἐκβοῶντες· Χαίροις, ὁ πνευματοκίνητον ἔλλαμψιν, ὡς καθαρὸς τῇ καρδίᾳ κομισάμενος, καὶ ἐν σοφίᾳ λόγων τοῖς ἀνθρώποις, τῆς πίστεως τὰ μυστήρια ἀποκαλύψας· χαίροις, ὁ διασώσας τὴν Κρήτην, ἀλισκομένην τῇ τῶν εἰδώλων φθορᾷ, καὶ αὐτὴν σὺ λόγῳ ἐπιστηρίξας, πρὸς τοῦ Σωτῆρος τὴν θείαν ἐπίγνωσιν· χαίροις, ὁ τοῦ Παύλου κοινωνός, τῆς Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ πρόμαχος θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ. Ὁν καθικέτευε, ἀρχίθρονε ἡμῶν θεΐε Τίτε, λυτρωθῆναι τὴν ποιμνὴν σου ἐξ ἐχθρῶν ἐπιβουλής, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ τοῦ Παύλου συγκοινωνός, καὶ
Εὐαγγελίου, θεοφόρος μυσταγωγός· χαίροις
Κρητονήσου, ἐπίσκοπος ὁ πρῶτος, καὶ ὁδηγός ὁ Τίτε,
πρὸς γνῶσιν ἔνθεν.

